

ಪೇಮದ ಮಾರ್ಗ

ರಾಮನಾಮವನ್ನೇ ನೀರೆಂದು ಭಾವಿಸಿ, ಸದಾ ಅದರಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾನ ಮಾಡು ।
ತನು-ಮನ-ಆಶ್ಚರ್ಯ ನಿರ್ವಲವಾಗುತ್ತವೆ; ಹಂಚಿಕೊಳಗಳಿಂದಾದ ಪಾಪವು ಪರಿಹಾರವಾಗುತ್ತದೆ.

2. ಉತ್ತಮ ಇಂದ್ರಿ ನಿಗ್ರಹಂ, ಮುಕ್ಕಣಿ ಮಾಯಾ ಮನಃ ।
ಪರಮ ಪುರಷ ಪುರಾತನಂ, ಚಿಂತತೇ ಸದಾ ತನಃ ॥

ಶೈಷ್ವ ಸಾಧಕನು ಇಂದ್ರಿಯ ನಿಗ್ರಹವನ್ನು ಮಾಡಿ, ಮನಸ್ಸನ್ನು ಮಾಯಿಯಿಂದ ಮುಕ್ತಗೊಳಿಸುತ್ತಾನೆ; ।
ಆಗ, ಅವನ ದೇಹವು ಪುರಾತನಾದ ಪರಮ ಪುರಷನನ್ನು ಸದಾ ಧ್ವನಿಸುತ್ತದೆ. ॥

3. ದಾದು: ಗತಂ ಗೃಹಂ ಗತಂ ಧನಂ, ಗತಂ ದಾರಾ ಸುತ ಯತೋವನಂ ।
ಗತಂ ಮಾತಾ ಗತಂ ಹಿತಾ, ಗತಂ ಬಂಧು ಸ್ವಜನಂ ।
ಗತಂ ಆವಾ ಗತಂ ಪರಾ, ಗತಂ ಸಂಸಾರ ಕರೆ ರಂಜನಂ ।
ಭಜಸಿ ಭಜಸಿ ರೆ ಮನ, ಪರಬ್ರಹ್ಮ ನಿರಂಜನಂ ॥

(ಮನಯಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ, ಧನವು ಹೋಗುತ್ತದೆ, ವಕ್ತೀ-ಸುತ-ಯತೋವನವು ಗತಿಸುತ್ತದೆ;
ತಾಯಿ-ತಂದೆಯಿರು ಗತಿಸುತ್ತಾರೆ, ಬಂಧುಗಳು ಹಾಗೂ ಸ್ವಜನರು ದೂರವಾಗುತ್ತಾರೆ;
ತನ್ನದು-ಪರರದು ಎಲ್ಲಾ ಹೋಗುತ್ತದೆ, ಇದೇ ಪ್ರಪಂಚವೇ ಹೋಗುತ್ತದೆ, ಇನ್ನೆಲ್ಲಿಯ ಸುಖ?
ಭಜಿಸು, ಓ ಮನವೇ ಭಜಿಸು ಸದಾ ಪರಬ್ರಹ್ಮ ನಿರಂಜನನನ್ನು.)

4. ರತ್ನಿವಂತಿ ಅರತಿ ಕರ್ತೆ, ರಾಮ ಸನೇಹೀ ಆವ್,
ದಾದು ಅವಸರ್ ಅಬ್ರೋ ಮಿಲ್ಯೆ, ಯಿಹು ವಿರಹಿಣೀ ಕಾ ಭಾವ್

ನನ್ನ ಪ್ರಿಯಕರ ರಾಮ, ಬಾ - ಸುಂದರ ಯಿಹಿಯಿರು ನಿಸಗೆ ಅರತಿಯನ್ನೆತ್ತುತ್ತಾರೆ;
ದಾದುವಿಗೆ ಈಗೊಂದು ಅವಕಾಶ ಸಿಕ್ಕಿಬೇ (ನಿನ್ನ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ); ಇದು ವಿರಹಿಣಿಯ ಅವಸ್ಥೆ.

5. ಪೀಠ್ ಪುಕಾರೆ ವಿರಹಿಣೀ, ನಿಶ್ ದಿನ್ ರಹ್ಯ ಉದಾಸ್;
ರಾಮ್ ರಾಮ್ ದಾದು ಕರ್ಕೆ, ತಾಲಾಬೇರೀ ಘಾಸ್.

ವಿರಹಿಣಿಯ ತನ್ನ ಪ್ರಿಯನನ್ನು ಕೂಗುತ್ತಾಳೆ, ಹಗಲು-ರಾತ್ರಿ ಉದಾಸೀನಳಾಗಿರುತ್ತಾಳೆ;
ದಾದು ಕರೆಯುತ್ತಾನೆ: 'ರಾಮ್ ರಾಮ್' - ಬಿಗಿದು ಕಟ್ಟಿದ ಬಳ್ಳಿಯ ಬಾಯಾರಿಕೆ.

6. ಪ್ರಾಣ ಹಮಾರಾ ಪೀಠಿ ಸೋ, ಯೋ ಲಾಗಾ ಸಹಿಯಿ,
ಪ್ರುಹುಪ್ ವಾಸ್, ಫ್ರಿತ್ ದೂರ್ ಹೆ, ಅಬ್ರೋ ಕಾಸ್ ಕಹಿಯಿ.
ನನ್ನ ಪ್ರಾಣವು ಪ್ರಿಯಕರನ (ಪ್ರಾಣದೊಡನೆ) ಹೇಗೆ ಬೆರೆತು ಹೋಗಿದೆ -
ಸುಗಂಧವು ಹೂವಿನೊಡನೆ, ತುಪ್ಪವು ಹಾಲಿನೊಡನೆ ಬೆರಿಯುವಂತೆ - ಇದನ್ನು ಯಾರಿಗೆ ಹೇಳಲಿ?

7. ದಾದು ಸತೀ ತೋ ಸೃಜನಕಾರ್ ಸೋ, ಜಲ್ಯೆ ವಿರಹ್ ಕೀ ರ್ಯಾಂಗ್;